

Standard FCI č. 187/04.12.1998/F

PORTUGALSKÝ OHAŘ (PERDIGUEIRO PORUGUÊS)

ZEMĚ PŮVODU: Portugalsko.

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 19.09.1967.

VYUŽITÍ: Je to vytrvalý a aktivní pes, který hledá s velkým nasazením; portugalský ohař neustále prohledává terén s velkou vytrvalostí, hledaje neúnavně zvěř, která se skrývá v terénu, k čemuž využívá mimořádně jemný nos, který mu umožňuje využívat veškeré jeho lovecké schopnosti, znalost terénu i zkušenost. Je to bystrý a nepostradatelný pomocník sportovního lovce, s nímž musí spolupracovat v dokonalém souladu. Pohybuje se tiše, s vrozeným nasazením, hlavu drží vysoko, naznačuje lovcovi veškeré pachy, které zachytí, svým postojem, pohledem, držením prutu a také způsobem svého pohybu. Dobrý portugalský ohař vyjadřuje vždy velmi výrazně chuť k práci, pracuje s inteligencí a loveckou chytrostí. Začne vystavovat, jakmile zachytí pach zvěře; vystavuje pevně, v postoji katalepticky strnulém, který je pro něj typický: facie stažené, oči vytřeštěné, pohled nepřítomný, uši v pozici naslouchání, hlava je nehybná, prut natažený, končetina pozdvižená; dokud přivál pachu svědčí o přítomnosti zvěře, potud nevnímá, co se kolem něj děje. Není to žádný egoista, vyjadřuje stejnou radost jako lovec, praktikující lov, z loveckého sportu; mnohem více než teplota vzduchu a kvalita terénu jej zajímá ulovená zvěř; jakmile kus spadne, jeho největší odměnou je běžet dohledat postřelenou zvěř a donést ji lovcovi. Díky svojí výjimečné vázanosti na člověka je jeho práce obdivuhodnou službou člověku.

KLASIFIKACE F.C.I. : Skupina 7 stavěcí psi (ohaři).
 Sekce 1.1 ohaři kontinentální krátkosrtí
 S pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Co se týká jeho původu, bylo by riskantní něco o něm tvrdit s jistotou, protože je v současnosti ještě neznámý; bylo by to než hypotetické tvrzení, nemající oporu v historických podkladech. Možná pochází z Orientu, neboť výskyt stavěčů na Iberském poloostrově má velmi staré kořeny; jejich přítomnost v Portugalsku je zaznamenána s jistou pravděpodobností již od posledních desetiletí XIV.století. Je-li tomu tak, můžeme připustit, že během historického období a za působení různých vlivů se z těchto prastarých kořenů vyvinul současný typ portugalského ohaře. Vzhledem k tomu lze považovat toto národní plemeno ohaře za plemeno autochtonní, ustálené, utvářené specifickými charakteristikami - morfologickou, dynamickou i psychickou. Portugalský ohař je rozšířený v oblastech okolo metropole, ale i okolo jiných měst, všude, kde se loví v duchu pravidel soutěží Sv.Huberta.

CELKOVÝ VZHLED: Je to pes brakoidního typu, středně velký, harmonického zevnějšku, dobře stavěný. Jeho tělesná stavba je solidní, pohyb velmi pružný.

CHOVÁNÍ/POVAHA: je to zvíře velmi oddané, snadno se podřizující, i když se někdy může jevit obtížný až neposlušný, protože, pokud mu chybí výchova, neposlechne ani gesta, ani povely. Je to však zvíře velmi společenské, i když ve společnosti svých vrstevníků poněkud

divoké. Má ušlechtilý vzhled, je rozvážený, ale přitom živého temperamentu a je zajímavě tvárný.

HLAVA: Velikostí je přiměřená tělu; někdy však, vzhledem ke svému tvaru, činí dojem, že je v poměru k celku větší. Je mohutnější, ne však hrubá nebo lymfatická; musí být pokrytá trochu volněji, jemnou kůží, která ovšem netvoří vrásky; pokud se nějaké vrásky objeví, nikdy nesmí být výrazné. Při pohledu zepředu je hlava hranatá, při pohledu z profilu jsou osy rovnoběžné. Je správně nasazena na krku, což umožňuje její snadný pohyb a hrdé nesení. Předěl, oddělující mozkovou a čenichovou partii, (stop) je výrazně vyznačen.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: Při pohledu zepředu je čelo téměř ploché, vysoké, široké a symetrické; při pohledu z profilu je mírně klenuté. Týlní hrbol je sotva patrný.

Stop : Stop je výrazný, úhel cranio-faciální se blíží 100°. Není umístěn v přesné polovině délky hlavy, je blíže nosní houbě než týlnímu hrbolu.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Společně s nosním hřbetem a horním pyskem tvoří dokonalý obdélník; nozdry musí být pravidelné, nápadně široké a široce otevřené. Psi ve zbarvení kamzičím nebo se mu blížícím musí mít nos černý. U psů hnědě zbarvených je hnědý, od tmavě hnědé po světle hnědou. Avšak nos má světlejší odstín než srst.

Nosní hřbet: Nosní hřbet je rovný a v celé své délce přiměřeně široký a rovněž po celé délce svrchu plochý.

Pysky: Čenich je mírně rozštěpený; pigmentace sliznic je nepravidelná. Tlama se musí zavírat tak, aby umožnila správnou pozici pysků, přičemž horní pysk zůstává svěšený, není však příliš plandavý (větrný); není příliš hrubý (masitý), zdá se hranatý a spadá přirozeně, netvoří vrásky; spojuje se se spodním pyskem ve volném, zřaseném koutku, takže pysky po stranách mordy jsou poněkud převislé.

Čelisti/zuby: Chrup musí být vždy normální, a to jak v postavení, tak ve složení a vývoji zubů, neboť správně vyvinutý chrup je nezbytnou podmínkou a dobře osazené čelisti jsou patrné při každém otevření tlamy psa. Čelisti musí na sebe správně dosedat a musí být dobře vyvinuté.

Oči: Rovně a symetricky uložené, pohled směřuje dopředu; jsou velké, v různých odstínech kaštanové, tmavší jsou upřednostňovány; mají oválný tvar, jsou horizontálně uložené, nejsou ani vpadlé, ani vypouklé, ale plné; oční víčka jsou jemná a dobře otevřená; jejich pohyb je snadný a dobře dosedají k oční kouli; jejich zbarvení je v souladu s barvou nosní houby, buď jsou pigmentována černě, nebo hnědě. U dospělého psa je pohled výrazný a živý. Nadočnicové oblouky jsou výrazné, ne však příliš vystupující, což souvisí s celkovou silou kostí lebky.

Uši: Uši jsou středně dlouhé (15 cm na délku, 11 cm na šířku). Musí být tenké, pružné a porostlé jemnou, přiléhavou srstí; jsou mnohem širší v místě zavěšení než na konci, což je v aproximativním poměru od 1 ke 2,5; špička ucha je zaoblená; tvar ušního boltce je trojúhelníkový, přičemž úpon je nejdélší stranou. Uši jsou zavěšené, visí téměř naplocho, jsou vysoko nasazené a jsou vůči sobě v paralelní pozici. Když je pes vzrušen, je na jejich vnějších stranách patrná jedna či dvě podélné rýhy, které jsou různě široké a různě hluboké, ale nikdy příliš výrazné.

KRK: Je rovný, lehce vyklenutý ve své nejvyšší třetině, není příliš silný, je spíše dlouhý a má krátký lalok; krk musí tvořit s hlavou jeden ušlechtilý celek. Spojuje se s hrudníkem pozvolně a dohromady musí tvořit jeden harmonický celek.

TRUP:

Kohoutek: nepřilíš vysoký a osvalený.

Hřbet: je krátký, široký a rovný, tvořící s bederní partií jednu rovinu, přičemž napojení beder nesmí být příliš patrné.

Bedra: Jsou krátká, široká, silně osvalená, mírně vyklenutá a dobře spojená se zádi.

Zád: Její proporce korespondují s bedry; Tato harmoničnost přechází i do osy zádi, jejíž sklon je jen velmi mírný, takže se jeví slabě spádítá.

Hrudník: Hluboký a široký, svědčící o prostornosti hrudního koše, který musí být více vyvinut na výšku, než na šířku; musí dosahovat až k lokti. Vrchní partie hrudníku je ohraničena výrazně klenutými a širokými žebry, takže hrudník má na průřezu podkovovitý tvar; žebra se dole spojují.

Spodní linie a břicho: Od hrudní kosti po slabiny tato linie sleduje spodní část hrudníku a břicho a pokračuje až k pánevním končetinám; je výrazně šikmá odspoda nahoru a sleduje přirozené kontury hrudníku a břicha; společně s linií, která opisuje trup v jeho vrchní oblasti, podtrhují obě tyto linie jistou eleganci forem, ve které středně hluboké břicho vyplňuje krátkou vzdálenost mezi kyčlemi a posledními žebry, což dává slabinám plný a krátký vzhled.

OCAS: obvykle se krátí o jednu třetinu; pokud je ponechán v celé délce, nesmí přesahovat hlezenní kloub, ale je upřednostňováno, pokud k němu nedosahuje. Je rovný, středně vysoko nesený, silný u kořene, rovnoměrně zeštíhluje směrem ke špičce, nesmí však být přespříliš tenký, je správně nasazený a plně vyvinutý, v dokonalém souladu se střední osou zádi; ocas musí doplňovat nebo lépe řečeno podtrhovat eleganci siluety těla. V klidu ocas spadá volně podle stehen; nikdy není vtažený mezi nohy; pokud je pes v pohybu, ocas je nesen v horizontále hřbetu nebo lehce nad ní, ale nikdy není jeho nesení blízké vertikále, ani se srpovitě nepřetáčí. Při lovu pes ocasem nebo jeho zbytkem pohybuje dynamicky ze strany na stranu, tyto pohyby jsou synchronizovány s celkovým pohybem psa.

KONČETINY: Podíváme-li se na ně v postoji, hrudní končetiny při pohledu zepředu jsou postaveny rovně; rovněž pánevní končetiny při pohledu zezadu jsou rovné; hrudní stejně jako pánevní končetiny musí být dokonale rovnoběžné s boční osou těla. I při bočním pohledu jsou končetiny rovné. Celkově musí postavení končetin vypovídat o velké stabilitě a snadném přirozeném pohybu.

HRUDNÍ KONČETINY:

Lopatka: Je dlouhá, se správným úhlem, správně uložená, přiměřeně osvalená.

Rámenní kost: Správně uložená, přiléhající k hrudnímu koši stejně jako lopatka; její délka musí být ve správném poměru se vzdáleností, která je mezi kohoutkem a a scapulo-humerálním kloubem; šikmost jejího uložení musí být ve správném vztahu k k šikmosti uložení lopatky.

Loket: Od hrudníku je oddělen podpažím; loket musí být rovně postaven v boční ose těla, nesmí být ani vbočený, ani vybočený.

Předloktí: Od hrudníku uvolněné, rovné, v případě pozorování v postoji prakticky kolmo k zemi postavené, a to jak zepředu, tak z boku.

Karpus: Dokonale plynule přechází v předloktí.

Metakarpus : Široký, mírně šikmo postavený, přiměřeně dlouhý.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Stehna: preferována jsou dlouhá a široká, svalnatá.

Kolenní kloub: Nachází se poměrně nízko, ale dost pod břichem, je viditelný a mírně vytočený směrem ven.

Podkolení: Správně postavené, správně dlouhé, jeho délka musí být ve správném poměru k délce stehna, šikmost jeho postavení musí korespondovat s úhlem sešikmení zádě.

Hlezna: Normálně zaúhlená a dobře postavená, hlezna musí být široká, silná, s jasně vyznačenými pletenci šlach a žil.

Metatarsus: Krátký, kolmo postavený, téměř cylindrický, odpovídající síly, suchý.

Prstní články a drápy: Jsou dobře vyvinuté, odpovídající síly, prsty musí psu umožnit snadný a prostorný pohyb. Uložení jednotlivých kostních segmentů musí být v korelaci s kostními základy sousedících částí a musí umožňovat drápům potřebné rozevření, aby nedošlo za žádných okolností k omezení snadného pohybu končetin.

TLAPKY : Délka prstů musí korespondovat s celkovou tělesnou stavbou psa, tvar tlapky má vždy být spíše okrouhlý než protáhlý, aniž by to však byla tlapka kočičí. Prsty jsou dobře postavené, sevřené a silné, přispívají k celkovému vyváženému vzhledu jedince. Polštářky jsou silné, dobře vyvinuté a dobře umístěné, pokryté načernalou kůží, jsou drsné, tvrdé a dostatečně odolné proti opotřebení. Drápy jsou dobře vyvinuté, značně tvrdé, jsou preferovány černé.

CHŮZE/POHYB: Pohyb je normální. Při práci je typickým pohybem klus, který je lehký, kadencovaný, s dlouhým krokem; pes vysoko zvedá nohy a pokládá je rytmicky, vždy dvě a dvě končetiny na diagonále: na první dobu pravou přední a levou zadní, dvě další zůstávají na zemi, na druhou dobu se váha přenesse.

ZEVNĚJŠEK

SRST: Srst musí být krátká, silná, přiléhavá, nepříliš jemná, je hustá s výjimkou podpaží, kožní řasy ve slabině, oblasti anální a okolo genitálií; zde je srst sametová a jemná. Tělo celé téměř stejnoměrně porostlé srstí, jen na hlavě a na uších je srst krátká a jemná. Zvláště na uších je na dotek jako semiš. Podsada chybí.

BARVA : Žluté a kaštanové (hnědé), jednobarevné nebo s bílými znaky.

VÝŠKA A HMOTNOST :

Kohoutková výška :	psi	56 cm
	feny	52 cm.

Existuje tolerance 4cm pus nebo minus.

Hmotnost: Průměrná váha dospělého psa v dobré kondici je okolo 23,5 kg (20-27 kg).
Průměrná váha dospělé feny v dobré kondici je okolo 19 kg (16-22 kg).

VADY: Všechny odchylky od výše řečeného musí být považovány za vady a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

VALUČUJÍCÍ VADY:

- Jedinec agresivní nebo bázlivý.
- Hlava : Netytická.
- Nos: Zasažený depigmentací.
- Čelisti: Předkus nebo podkus.
- Oči: Různě zbarvené, nestejně, jak co se týká velikosti, tak formy.
- Uši: Atypické, špatně zavěšené, příliš velké, masité, příliš zprohýbané nebo vývrtkovitě stočené, hluchota.

- Ocas: Přirozená bezocasost, zakrnělý, celý amputovaný, ocas nezpochybnitelně chybně nesený.
- Paspárky : I zakrnělé.
- Zevnějšek: Osrstění neodpovídající plemennému typu, albinismus.
- Výška: Gigantismus, nanismus. (Jedinci o mnoho nedosahující nebo převyšující výšku, stanovenou plemenným standardem).

Všichni psi, na nichž bude patrné fyzické nebo psychické postižení, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.